

18 ianuarie – 24 ianuarie

Din cuptor la palat

Textul de memorat: „Iată, Dumnezeul nostru, căruia Îi slujim, poate să ne scoată din cuptorul aprins și ne va scoate din mâna ta, împărate.” (Daniel 3:17)

„Acești tineri, umpluți de Duhul Sfânt, declară înaintea întregii națiuni credința lor, și anume că Acela căruia I se închină este singurul Dumnezeu adevărat și viu. Această demonstrație a credinței lor a fost cea mai elocventă prezentare a principiilor pe care le aveau. Pentru a-i impresiona pe idolatri cu puterea și măreția Dumnezeului celui viu, slujitorii Săi trebuie să le arate reverența lor față de Dumnezeu. Ei trebuie să arate că El este singurul pe care îl proslăvesc și căruia I se închină și că nicio răsplătă, și nici chiar amenințarea cu moartea nu i-ar putea determina să facă nici cea mai mică concesie în fața idolatriei. Aceste lecții au un impact direct și esențial în experiența noastră din ultimele zile.” - Ellen G. White, *In Heavenly Places*, p. 149

Deși, când vine vorba de închinare, amenințarea cu moartea poate părea de domeniul erei preștiințifice și al superstițiilor, Scriptura ne spune că în timpul sfârșitului, când lumea va fi „avansat” foarte mult, se va observa ceva asemănător, dar la nivel mondial. Din studierea acestei experiențe putem afla despre problemele cu care, conform Scripturii, se vor confrunta cei credincioși.

Duminică, 19 ianuarie – Chipul de aur

1. Ce anume l-a motivat pe împărat să facă acest chip? Daniel 3:1-7

A trecut o vreme din momentul când împăratul a avut visul și până a făcut chipul. Totuși se pare că împăratul nu a mai putut uita visul și faptul că Babilonul era sortit să fie înlocuit de alte puteri. Nemulțumit să fie doar capul de aur, împăratul a dorit să fie reprezentat de un trup întreg de aur pentru a le transmite supușilor săi ideea că împărăția lui va rezista în toată istoria.

Această atitudine semeață ne amintește de constructorii Turnului Babei, care, în aroganța lor, au încercat să îl sfideze pe Dumnezeu. La fel de arrogant a fost și Nebucadnețar. El a realizat multe ca împărat al Babilonului și nu putea trăi cu gândul că împărăția lui va trebui să dispară. Astfel, într-un efort de a se autoînălța, el a poruncit să fie făcută o statuie care să simbolizeze puterea lui și prin care să își asigure credincioșia supușilor săi. Deși nu este clar dacă acest chip îl preînchipuia chiar pe împărat sau o zeitate, să ținem cont de faptul că, în Antichitate, linia care despărțea sfera politică de cea religioasă, chiar dacă exista, era adesea neclară.

De asemenea, să nu uităm că Nebucadnețar a avut două ocazii de a-L cunoaște pe Dumnezeu. Prima, el i-a pus la probă pe tinerii evrei și i-a găsit de zece ori mai înțelepți decât toți înțelepții Babilonului. Apoi, după ce toți ceilalți învățați nu au reușit să îi relateze visul, Daniel i-a spus chiar gândurile lui, visul și interpretarea visului. În cele din urmă, împăratul a recunoscut superioritatea Dumnezeului lui Daniel. Surprinzător este faptul că aceste lecții de teologie nu l-au împiedicat pe Nebucadnețar să se întoarcă la idolatrie. De ce? Cel mai probabil, din cauza mândriei. Ființele umane păcătoase nu doresc să recunoască faptul că realizările lor materiale și intelectuale sunt zadarnice și sortite pieirii. Uneori poate și noi acționăm ca niște mici nebuladnețari, acordând prea multă atenție realizărilor și uitând cât de neimportante sunt acestea în comparație cu veșnicia.

Cum putem învăța să nu cădem, în vreun mod subtil, în capcana în care a căzut Nebucadnețar?

Luni, 20 ianuarie – Chemarea la închinare

2. Ce paralelă putem observa între ce s-a întâmplat în timpul iui Daniel și ce se va întâmpla în viitor? Daniel 3:8-15; Apocalipsa 13:11-18

Chipul de aur din valea Dura, nume care în limba akkadiană înseamnă „loc îngrădit”, dădea impresia că locul acela era un templu întins. De parcă nu ar fi fost de ajuns, cuptorul din apropiere putea foarte bine să se asemene cu un altar. Muzica babiloniană trebuia să facă parte din serviciul de închinare. Sunt enumerate șase tipuri de instrumente muzicale, dorind parcă să sugereze caracterul desăvârșit și eficiența ritualului de închinare.

Astăzi suntem asaltați din toate părțile de invitații de a adopta un stil de viață nou, ideologii noi, de a renunța la angajamentul nostru față de autoritatea lui Dumnezeu, așa cum este prezentată în Cuvântul Său, și de a fi credincioși succesorilor contemporani ai Imperiului Babilonian, nu Domnului. Uneori, farmecul lumii pare irezistibil, dar noi ar trebui să ne reamintim că doar Dumnezeului Creator ar trebui să îi fim credincioși.

Conform profețiilor, noi trăim în ultimele zile ale istoriei acestui pământ. Apocalipsa 13 anunță că locuitorilor pământului li se va cere să se închine chipului fiarei. Această entitate va face ca „mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte” (Apocalipsa 13:16).

Sunt menționate șase categorii de oameni care își vor arăta credințioșia față de chipul fiarei: „mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi”. Numărul fiarei, care este 666, evidențiază tot cifra șase. Acest lucru ne arată că acel chip înălțat de Nebucadnețar era o ilustrare a ceea ce va face Babilonul escatologic în ultimele zile (vezi Daniel 3:1 pentru reprezentarea lui șase și șaiszeci). Am face bine să fim foarte atenți la ce ne transmite această relatare și cum conduce Dumnezeu în mod suveran tot ce se întâmplă în această lume.

Închinare nu înseamnă doar a te pleca înaintea unui obiect sau persoane și a-ți declara pe față credințioșia. În ce alte moduri, mult mai subtile, putem ajunge să ne închinăm la altceva și nu Dumnezeului nostru?

Marti, 21 ianuarie – Încercarea de foc

Pentru cei trei evrei, închinarea la acel chip, impusă de împărat, era o contrafacere evidentă a închinării de la Templul din Ierusalim, a modului în care ei se închinaseră până atunci. Deși dețineau poziții în imperiu și erau loiali împăratului, credințioșia lor față de Dumnezeu stabilea o limită loialității față de om. Ei erau dispuși să continue să îi slujească împăratului ca administratori credincioși, totuși ei nu se puteau uni cu ceilalți în această sărbătoare.

3. Ce mesaj transmit versetele de mai jos și în ce mod a influențat poziția adoptată de acești tineri? Exodul 20:3-6; Deuteronomul 6:4

Urmând instrucțiunile împăratului, toți oamenii, la sunetul instrumentelor muzicale, trebuiau să se plece și să se închine chipului de aur. Doar cei trei - Șadrac, Meșac și Abed-Nego - au îndrăznit să nu dea ascultare împăratului. Numaidecât, câțiva babilonieni au adus această problemă înaintea împăratului. Acuzatorii au căutat să-i stârnească mânia, spunându-i: (1) că însuși împăratul îi pusese pe cei trei tineri cârmuitori peste ținuturile Babilonului, (2) că bărbații evrei nu slujesc dumnezeilor împăratului și (3) că ei nu se închină chipului de aur înălțat de el (Daniel 3:12). Dar, în ciuda mâniei împotriva lor, împăratul le-a oferit celor trei o a doua șansă. El s-a arătat dispus să repete întreaga procesiune pentru a le oferi ocazia celor trei să își retracteze poziția și să se închine chipului. Dacă refuzau, aveau să fie aruncați în cuptorul aprins. Nebucadnețar și-a încheiat apelul cu cea mai arogantă pretenție: „Care este dumnezeul acela care vă va scoate din mâna mea?” (vers. 15),

Înzestrați cu un curaj supranatural, ei i-au răspuns împăratului: „Iată, Dumnezeul nostru, căruia îi slujim, poate să ne scoată din cuptorul aprins și ne va scoate din mâna ta, împărate, Și, chiar de nu ne va scoate,

să știi împărate că nu vom sluji dumnezeilor tăi și nici nu ne vom închina chipului de aur pe care l-ai înălțat!” (vers. 17,18).

Deși știau că Dumnezeu lor îi putea elibera, ei nu aveau această garanție. Totuși au refuzat să se supună poruncii împăratului, chiar știind că puteau fi arși de vii. Cum putem avea și noi o astfel de credință?

Miercuri, 22 ianuarie – Al patrulea bărbat

4. Ce s-a întâmplat? Cine era al patrulea bărbat? Daniel 3:19-27

După ce soldații i-au aruncat pe cei trei tineri credincioși în foc, Nebucadnețar, năucit, a observat o a patra persoană în cuptorul cu foc. Atât cât știa, el a identificat cea de-a patra persoană ca fiind „un fiu de dumnezei” (vers. 25).

Împăratul nu a putut spune mult, dar noi știm cine era cel de-al patrulea bărbat. El a apărut înaintea lui Avraam înainte de distrugerea Sodomei și Gomorei, a luptat cu Iacov lângă pârâul Iaboc și i s-a descoperit lui Moise în rugul aprins. El era însuși Hristos înainte de întrupare, venit să arate că Dumnezeu stă alături de copiii Săi în vreme de necaz.

Ellen G. White spune: „Dar Dumnezeu nu i-a uitat pe ai Săi. Când martorii Lui au fost aruncați în cuptorul aprins, Mântuitorul li s-a descoperit în persoană și, împreună, au mers prin mijlocul focului. În prezența Domnului căldurii și al frigului, flăcările și-au pierdut puterea mistuitoare.” - *Profeți și regi*, pp. 508-509

Dumnezeu spune în Isaia: „Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine și râurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin foc, nu te va arde și flacăra nu te va aprinde” (Isaia 43:2).

Deși ne plac astfel de relatări, ele ridică și întrebări în cazul celor care nu au fost eliberați miraculos când au fost persecutați pentru credința lor. Cu siguranță că acești bărbați cunoșteau experiența lui Isaia și Zaharia, care fuseseră dați la moarte de niște împărați necredincioși. În toată istoria sacră, chiar până în zilele noastre, creștinii credincioși au îndurat suferințe îngrozitoare care pentru ei, cel puțin aici, nu au avut ca final o eliberare miraculoasă, ci o moarte dureroasă. Acesta este un caz în care cei credincioși au fost eliberați în mod miraculos dar, după cum bine știm, de obicei lucrurile nu stau așa.

De ce eliberare minunată vor avea parte cu siguranță toți copiii credincioși ai lui Dumnezeu, indiferent de felul în care își încheie viața pe acest pământ? (Vezi 1 Corinteni 15:12-26.)

Joi, 23 ianuarie – Secretul din spatele credinței

Privind la experiența lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego, poate ne întrebăm: Care este secretul unei credințe atât de puternice? Cum au putut să aleagă mai degrabă să ardă de vii decât să se închine aceluia chip? Gândește-te la toate modalitățile în care și-ar fi putut motiva supunerea față de împărat. Totuși, deși știau că puteau muri, așa cum s-a întâmplat cu mulți alții, ei au ales să stea neclintiți.

5. Ce învățăm din pasajul de mai jos despre credință? Evrei 11

Pentru a ne forma o astfel de credință, noi trebuie să înțelegem mai întâi ce este credința. Unii oameni au o percepție cantitativă a credinței; ei își măsoară credința prin răspunsurile pe care par să le primească din partea lui Dumnezeu. Merg la mall și se roagă pentru un loc de parcare. Dacă se întâmplă să găsească un loc liber de îndată ce ajung, trag concluzia că au o credință puternică. Dacă toate locurile sunt ocupate, poate cred că Dumnezeu nu răspunde la rugăciune, deoarece credința lor nu este suficient de puternică. Acesta este un mod periculos de a percepe credința, fiindcă se încearcă o manipulare a lui Dumnezeu și nu sunt recunoscute suveranitatea și înțelepciunea Lui.

Adevărata credință, cea manifestată de prietenii lui Daniel, este măsurată prin calitatea relației noastre cu Dumnezeu și încrederea absolută în El, care vine ca urmare a relației. Credința autentică nu caută să modeleze voia lui Dumnezeu după voia noastră, ci ea predă voința noastră voinței lui Dumnezeu. După cum am văzut, cei trei tineri evrei nu știau cu exactitate ce avea Dumnezeu pregătit pentru ei când au hotărât să îl înfrunte pe împărat și să îi rămână credincioși Lui. Ei au hotărât să facă ce este bine, indiferent de consecințe. Așa ar putea fi caracterizată credința matură. Noi dăm dovadă de credință adevărată când aducem dorințele noastre înaintea Domnului în rugăciune, dar avem încredere în El să înfăptuiască ce este mai bine pentru noi, chiar dacă, pentru moment, nu înțelegem ce se întâmplă sau de ce.

Ce rol au acele încercări ale vieții, pe care le considerăm mici, ușoare?

Vineri, 24 ianuarie – Un gând de încheiere

„Învățăturile care trebuie scoase din experiențele tinerilor evrei de pe câmpia Dura sunt importante. În zilele noastre, multor slujitori ai lui Dumnezeu, cu toate că nu sunt răufăcători, le va fi dat să sufere umilințe și abuzuri din mâinile acelor care, inspirați de Satana, sunt plini de invidie și fanatism religios. Mânia omului va fi trezită îndeosebi împotriva acelor care sfințesc Sabatul poruncii a patra și, în cele din urmă, un decret universal îi va denunța pe aceștia ca meritând moartea.

Timpul de suferință care stă înaintea poporului lui Dumnezeu va cere o credință care să nu se clatine. Copiii Săi trebuie să facă cunoscut că singurul obiect al închinării lor este El și că niciun motiv, nici chiar amenințarea cu moartea, nu-i poate determina să facă nici cea mai mică concesie închinării false, Pentru inima credincioasă, poruncile oamenilor mărginiți și păcătoși se vor prăbuși fără însemnătate în fața Cuvântului veșnicului Dumnezeu. Adevărul va fi ascultat chiar dacă prețul ar fi închisoarea, exilul sau moartea.” - Ellen G. White, *Profeți și regi*, pp. 512-513

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA *EVANGHELIZARE*

Biblia: Iov 20-26

1. Despre cine spune Iov că li se întâmplă să „li se stingă candela”?
2. Ce anume și cu ce scop i s-a sugerat lui Iov să arunce în țărână și în prundul pâraielor?
3. Ce spunea Iov că face Dumnezeu pentru cei silnici, când ei nu mai trag nădejde de viață?
4. Despre ce spunea Iov că „numai adierea lor ușoară ajunge până la noi”?

Evanghelizare, subcapitolul „Evitarea organizării excesive”

5. Din ce cauză înaintarea adevărului devine de zece ori mai grea decât este în realitate?